

nekdaj močno cenil, marveč tudi človeka, pravega, resničnega človeka.«

Nepričakovane novice in modre odločitve založbe sem bil seveda nadvse vesel. A Cerkvnikovo zadovoljstvo nad upodobitvijo, kakršna mu je bila še nedokončana v spominu iz slikarjevega ateljeja, se je ob portretu na platnicah knjige — s krčevitim izrazom in strmim pogledom — sprevrglo v razočaranje. Ugibal je, kaj se je s podobo zgodilo in kako vlogo je pri tem imela fotografija, ki jo je sodelavka založbe posnela istočasno. Res — avtorstvo sploh ni navedeno. Tudi pisateljevim domačim portret ni preveč ugajal in Cerkvnik me je odvezal naloge, da

mu napravim nekaj fotografskih kopij, kakor je prej želel. Je pa ob tem vendarle še zmogel šegavost, ki je z njo skušal odplakniti priokus grenkobnega presenečenja: »Sicer pa nič hudega, saj ne iščem neveste!« — Upajmo le, da je tudi prvotni slikarski osnutek ohranjen.

A s podobo knjige je bil pisatelj zadovoljen, sodil je, da je zares lepa. Ker si je sam zelo prizadeval za skoraj okrasno pisavo, mu je moral biti všeč tudi lepi, dobro čitljivi tisk. Meni je bilo žal le, da so črke v spremni besedi že drobnejše — mogoče zato zdaj nekateri sestavljavci bibliografij ta sestavek prezrejo, čeprav je rešil nepreklicne pozabe veliko dragocenih podatkov.

Zusammenfassung

AUS DEN BEGEGNUNGEN MIT DEM SCHRIFTSTELLER CERKVNIK

Der Autor berichtet von den Kontakten, die er im Jahr 1975 mit dem slowenischen Schriftsteller Angelo Cerkvnik (1894—1981) aufgenommen hatte, als er ein Buch aus Cerkvniks Jugendliteratur in der Sammlung *Izbrana mladinska beseda* (Ausgewähltes Wort für die Jugend — Ljubljana, Mladinska knjiga, 1978, erschienen im Frühjahr 1979) vorbereitete. Das Resultat dieser vertieften Arbeit zwischen dem Schriftsteller und dem Redakteur ist die sprachlich und kompositorisch erneute Ausgabe der beliebten Geschichten *Ovčar Runo* (Runo, der Hirtenhund) und *Medvedek s Križeve gorice* (Der kleine Bär von Križeva gorica), ebenso sind damit viele kostbare Daten von den Werken und von Cerkvniks Leben erhalten geblieben, was Stanko Kotnik als Redakteur des Buches in seine Begleitstudie einschloß.

Prevedel v nemščino prof. dr. Mirko Križman